

Η εορτή του Προφήτου Ηλίου στην Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Την τοπική κοινότητα Άγιος Γεώργιος Μεσολογγίου επισκέφθηκε την Δευτέρα 20 Ιουλίου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ Δαμασκηνός, όπου στον Ιερό Ενοριακό Ναό του Προφήτου Ηλίου χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Κατά το κήρυγμά του, ανέφερε τα εξής: «Σήμερα εορτάζει, αγαπητοί μου αδελφοί, «ο ένσαρκος Άγγελος των προφητών η κρηπίς, ο δεύτερος πρόδρομος της παρουσίας Χριστού, Ηλίας ο ένδοξος». Το όνομά του ερμηνεύεται «Θεός Κύριος» ή «Θεός ισχυρός». Ο προφήτης Ηλίας «ην άνθρωπος ομοιοπαθής ημίν», αλλά διακρινόταν για τον ζήλο του υπέρ της δόξης του Θεού, ζήλο που έμοιαζε με την φωτιά, γι' αυτό και ο λόγος του, η διδασκαλία του και ο έλεγχός του, αποτελούσε «λαμπάδα καιομένη» και δικαίως ονομάσθηκε «ζηλωτής».

Στηλίτευσε την απιστία, την ανομία, την αδικία κατά τον 9ο αι. π.Χ. στο πρόσωπο του βασιλιά Αχαάβ και της βασίλισσας Ιεζάβελ, αλλά δεν άφησε εκτός της

κριτικής και της αγωνίας του και τον λαό του Ισραήλ. Πρώτο μεγάλο σημείο, που έδωσε ο προφήτης Ηλίας, ήταν ότι με την προσευχή του δεν έβρεξε για τρεισήμισι χρόνια. Σ' αυτό το διάστημα ο Προφήτης κρυβόταν σε μία σπηλιά, σ' ένα χείμαρρο πέρα από τον Ιορδάνη. Εκεί υπήρχε λίγο νερό, κι ένας κόρακας του πήγαινε τροφή κάθε πρωί.

Όταν στέρεψε το νερό, έφυγε ο Προφήτης και πήγε στα Σαρεπτά της Σιδωνίας· όλα αυτά με εντολή του Θεού. Εκεί φιλοξενήθηκε από μια χήρα γυναίκα, που είχε λίγο αλεύρι και λίγο λάδι, κι όμως έτρωγαν όλο τον καιρό και δεν στερήθηκαν τίποτε. Η χήρα γυναίκα όμως, είχε ένα παιδί το οποίο ασθένησε και πέθανε. Τότε ο Προφήτης προσευχήθηκε και ανέστησε το παιδί.

Δεύτερο μεγάλο σημείο, που έδειξε ο Προφήτης Ηλίας, ήταν όταν πάλι με την προσευχή του έπεσε φωτιά από τον ουρανό. Με προσταγή του βασιλέα Αχαάβ, μαζεύτηκαν τετρακόσιοι ειδωλολάτρες ιερείς, που τους προστάτευε η Ιεζάβελ και ο προφήτης Ηλίας τους προκάλεσε σ' ένα διαγωνισμό. Τους είπε και έβαλαν πάνω στο θυσιαστήριο τα ξύλα και το σφάγιο για θυσία και άρχισαν να τρέχουν γύρω και να φωνάζουν όλη την ημέρα στον ψεύτικο θεό Βάαλ, για να ρίξει φωτιά· «και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις».

Όταν ήρθε η ώρα του Προφήτου, έκανε δικό του θυσιαστήριο, έβαλε και έβρεξαν καλά τρεις φορές τα ξύλα με νερό και με την προσευχή του, έπεσε φωτιά από τον ουρανό και αναποδογύρισε και έκαψε ολόκληρο το θυσιαστήριο.

Ο προφήτης Ηλίας αξιώθηκε της χάριτος να μην πεθάνει, αλλά να περιμένει την επάνοδό του στον κόσμο, λίγο πριν την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, για να εκπληρώσει την αποστολή του, αφού λειτουργήσει και πάλι προφητικά.

Η δύναμη της προσευχής, λοιπόν, γίνεται φανερή μέσα από την ζωή του Προφήτου Ηλίου. Η προσευχή, ως τρόπος ζωής, που πρέπει να είναι βίωμα στην ζωή του χριστιανού. Η προσευχή, ως κοινωνία με τον Θεό, δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως «πάρεργο» και όποτε προκύψει, αλλά να είναι διαρκής και καθημερινή εμπειρία, αφού κατά τον Απόστολο Παύλο, «αδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Α' Θεσ. 5, 17), αλλά και κατά την προτροπή του Κυρίου μας, «γρηγορείτε και προσεύχεσθε, ίνα μη εισέλθητε εις πειρασμόν» (Ματθ. 26, 41).

Κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, η προσευχή διαιρείται σε τέσσερα μέρη: α) στην δοξολογία του Θεού, β) στην ευχαριστία των ευεργεσιών Του, γ) στην εξομολόγηση των αμαρτιών, και δ) στην αίτηση προς σωτηρία.

Ας ζούμε, επομένως, εν προσευχή, διότι όπως το ψωμί είναι η τροφή του σώματος, έτσι και η προσευχή είναι τροφή της ψυχής».

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)